

Sygn. akt V CNP 4/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi C. M.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 13 grudnia 2011 r., sygn. akt II Ca [...],
w sprawie z powództwa C. M.
przeciwko E. K. i M. Z.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 listopada 2013 r.,

1. odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania

**2. przyznaje radcy prawnemu K. G. od Skarbu Państwa –
Sądu Okręgowego w W. kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset),
tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej C. M.
w postępowaniu skargowym, powiększoną o stawkę
podatku VAT.**

UZASADNIENIE

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 13 grudnia 2011 r., wniesiona przez powódkę, została oparta o zarzuty naruszenia prawa materialnego i naruszenia przepisów postępowania. Zarzuty naruszenia prawa materialnego pozostają jednak w ścisłym związku z wynikiem oceny materiału dowodowego dokonanej przez Sąd w zaskarżonym wyroku. Sąd Okręgowy ustalił, że strych i korytarz na poddaszu stanowią część wspólną nieruchomości. Wskazywał na to opis lokalu stanowiącego odrębną własność powódki. Skarżąca poprzez sformułowane w skardze zarzuty naruszenia prawa materialnego kwestionuje to ustalenie. Tym samym skarżąca podważa w istocie ocenę dowodów, której dokonał Sąd Okręgowy. Zgodnie zaś z art. 424⁴ k.p.c. podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Powyższe stwierdzanie dotyczy odpowiednio także zarzutów naruszenia art. 210 k.p.c. i art. 212 w zw. z art. 232 k.p.c.

W judykaturze przyjmie się także, że orzeczeniem niezgodnym z prawem w rozumieniu art. 424¹ jest tylko takie orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami, ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć albo orzeczenie wydane w wyniku rażąco błędnej wykładni prawa lub jego niewłaściwego zastosowania. Naruszenie prawa musi mieć zatem charakter kwalifikowany i być oczywiste. Te kryteria oceny niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być odniesione do zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w W., którego przedmiotem było powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Do istoty sprawy należała zatem ocena, czy po powstaniu tytułu wykonawczego miało miejsce zdarzenie uzasadniające takie żądanie, co Sąd Okręgowy wykluczył. Bez skutecznego podważenia tej oceny uwzględnienie skargi nie było możliwe. Skarga nie zawiera zaś zarzutów kwestionujących ocenę Sądu Okręgowego w tym zakresie.

Z tych względów skargę należało uznać skargę za oczywiście bezzasadną w rozumieniu art. 424⁹ k.p.c. Dlatego też Sąd Najwyższy odmówił jej przyjęcia do rozpoznania.